

REGULAMENTUL (UE) NR. 1307/2014 AL COMISIEI**din 8 decembrie 2014**

privind criteriile și limitele geografice pentru identificarea pășunilor cu biodiversitate ridicată în sensul articolului 7b alineatul (3) litera (c) din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei și al articolului 17 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 7b alineatul (3) litera (c) al doilea paragraf,

având în vedere Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE ⁽³⁾, în special articolul 17 alineatul (3) litera (c) al doilea paragraf,

întrucât:

- (1) Directivele 98/70/CE și 2009/28/CE prevăd că biocombustibilii și biolichidele pot fi contabilizate numai în raport cu obiectivele stabilite, iar operatorii economici pot beneficia de finanțare publică numai dacă respectă criteriile de durabilitate stabilite în directivele în cauză. În cadrul acestui program, biocombustibilii și biolichidele pot fi contabilizate în raport cu obiectivele sau pot beneficia de sprijin public numai dacă nu provin din materii prime obținute de pe un teren care în ianuarie 2008 sau după această dată era o pășune cu biodiversitate ridicată, cu excepția cazului în care, pentru pășunile nenaturale cu biodiversitate ridicată, se demonstrează că recoltarea materiei prime este necesară pentru conservarea statutului de pășune al terenului.
- (2) Articolul 17 alineatul (3) litera (c) ultimul paragraf din Directiva 2009/28/CE și articolul 7b alineatul (3) litera (c) ultimul paragraf din Directiva 98/70/CE impun Comisiei să stabilească criteriile și limitele geografice pentru determinarea pășunilor care intră în categoria pășunilor cu biodiversitate ridicată în temeiul articolului 7b alineatul (3) litera (c) din Directiva 98/70/CE și al articolului 17 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/28/CE.
- (3) Pășunile cu biodiversitate ridicată diferă în funcție de zonele climatice și pot include, printre altele, bărgane, pășuni, fânețe, savane, stepe, lăstărișuri, tundră și preerii. Aceste zone prezintă caracteristici distincte, de exemplu, în ceea ce privește gradul de acoperire cu arbori și intensitatea activităților de pășunat și de cosit. În sensul articolului 7b alineatul (3) litera (c) din Directiva 98/70/CE și al articolului 17 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/28/CE, este adecvată, prin urmare, utilizarea unei definiții extinse a pășunii.
- (4) Directivele 98/70/CE și 2009/28/CE fac distincție între pășunile naturale și nenaturale cu biodiversitate ridicată și prezintă definiții pentru ambele concepte. Prin urmare, este necesar să se includă criterii operaționale în aceste definiții. Este adecvat, în sensul prezentului regulament, ca pășunea degradată să fie considerată pășune săracă din punctul de vedere al biodiversității.
- (5) Conformitatea cu articolul 7b alineatul (3) litera (c) din Directiva 98/70/CE și cu articolul 17 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/28/CE este verificată în conformitate cu articolul 7c alineatele (1) și (3) din Directiva 98/70/CE și cu articolul 18 alineatele (1) și (3) din Directiva 2009/28/CE.
- (6) Nu sunt disponibile informații complete la nivel internațional privind limitele geografice ale pășunilor cu biodiversitate ridicată. Prin urmare, prezentul regulament prevede limitele geografice numai pentru acele pășuni cu biodiversitate ridicată pentru care sunt deja disponibile informații.
- (7) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului privind durabilitatea biocarburanților și a biolichidelor, înființat prin articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE,

⁽¹⁾ JO L 350, 28.12.1998, p. 58.⁽²⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 88.⁽³⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În sensul articolului 7b alineatul (3) litera (c) din Directiva 98/70/CE și al articolului 17 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/28/CE, se aplică următoarele criterii și definiții:

1. „pășune” înseamnă ecosistemele terestre dominate de vegetația erbacee sau de arbuști pe o perioadă de cel puțin cinci ani fără întrerupere. Acesta cuprinde pajiști sau pășuni care sunt cultivate pentru fân, dar exclude terenurile cultivate în scopul producției unor alte culturi și terenurile cultivate lăsate temporar în pârloagă. De asemenea, aceasta exclude zonele împădurite în permanență, astfel cum sunt definite la articolul 17 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2009/28/CE, cu excepția cazului în care acestea sunt sisteme agroforestiere ce includ sisteme de utilizare a terenurilor în care arborii sunt gestionați împreună cu culturile sau cu sistemele de producție animalieră în mediul agricol. Poziția dominantă a vegetației erbacee și arbustive înseamnă că acoperirea lor vegetală combinată este mai mare decât acoperirea coronamentului arborilor;
2. „intervenție umană” înseamnă gestionarea pășunatului, a cositului, a tăierii, a recoltării sau a arderii;
3. „pășuni naturale cu biodiversitate ridicată” înseamnă pășuni care:
 - (a) ar rămâne pășuni în lipsa intervenției umane; și
 - (b) mențin configurația naturală de specii, precum și caracteristicile și procesele ecologice;
4. „pășuni nenaturale cu biodiversitate ridicată” înseamnă pășuni care:
 - (a) ar înceta să mai fie pășuni în lipsa intervenției omului; și
 - (b) nu sunt degradate, adică nu se caracterizează prin pierderea biodiversității pe termen lung din cauza, de exemplu, a pășunatului excesiv, a deteriorării mecanice a vegetației, a eroziunii solului sau a pierderii calității solului; și
 - (c) conțin o mare diversitate de specii, și anume:
 - (i) un habitat de o importanță semnificativă pentru specii grav amenințate cu dispariția, amenințate cu dispariția sau vulnerabile, conform clasificării din lista roșie a speciilor amenințate întocmită de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii sau din alte liste pregătite în același scop pentru specii sau habitate stabilite în legislația națională sau recunoscute de o autoritate națională competentă în țara de origine a materiei prime; sau
 - (ii) un habitat de o importanță strategică pentru specii endemice sau cu areal redus; sau
 - (iii) un habitat de o importanță strategică pentru diversitatea genetică în cadrul speciei; sau
 - (iv) un habitat de o importanță strategică pentru concentrații semnificative la nivel global de specii migratoare sau gregare; sau
 - (v) un ecosistem regional sau național strategic sau grav amenințat sau unic.

Articolul 2

Fără a aduce atingere articolului 3, pășunile care se încadrează în următoarele limite geografice ale Uniunii Europene sunt considerate întotdeauna drept pășuni cu biodiversitate ridicată:

1. habitate astfel cum sunt enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului ⁽¹⁾;
2. de o importanță strategică pentru speciile de plante și animale din Uniune enumerate în anexele II și IV la Directiva 92/43/CEE;
3. de o importanță strategică pentru speciile de păsări sălbatice enumerate în anexa I la Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

Pășunile cu biodiversitate ridicată din Uniunea Europeană nu se limitează la cadrul geografic menționat la punctele 1, 2 și 3 din prezentul articol. Alte pășuni ar putea îndeplini criteriile de pășune cu biodiversitate ridicată prevăzute la articolul 1.

⁽¹⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

⁽²⁾ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

Articolul 3

În cazul în care se demonstrează că recoltarea materiei prime este necesară pentru conservarea statutului de pășune, nu mai trebuie prezentată nicio dovadă suplimentară pentru a demonstra conformitatea cu articolul 7b alineatul (3) litera (c) punctul (ii) din Directiva 98/70/CE și cu articolul 17 alineatul (3) litera (c) punctul (ii) din Directiva 2009/28/CE.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 8 decembrie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER
